

beklage, at Udvalget ikke er gaaet noget videre, navnlig paa et Punkt, end det er gaaet, nemlig med Hensyn til Flertallets Vædringsforslag til § 4. Det vil erindres, at der i § 4 er givet Sundhedskommissionerne en meget udstrakt Myndighed til at sætte sig i Besiddelse af private Boliger, de ere i Stand til efter denne Paragraf uden nogetomhelst Bærsel at sætte en Mand, hans Familie og samtlige Beboere ud af Huset og tage det til offentlig Brug. Dette er en saa overordentlig Myndighed, at man vistnok ikke bør tilstaa den i saa ubegrændset Maal, som her er Tilfældet. Naar Myndigheden er overladt Sundhedskommissionen i det Omfang, som kan finde Sted efter § 4, er man udsat for, at den bliver misbrugt, man er udsat for, at Sundhedskommissionen ikke gjør sig den fornødne Umage for at faae en saadan Bolig overladt, som kan faas frivillig, men at den siger: Den og den Bolig have vi ingen Lust til at faae, lad os ikke gjøre os mere Uleilighed, vi behøve efter Loven ikke at gjøre os nogen Uleilighed for at erhverve Folks Samtykke. I de allerfleste Tilfælde, ja, jeg tør sige i ethvert Tilfælde vil man kunne faae en Bolig, som i alt Fald er nogenlunde brugbar til Die-medet mod en, jeg vil ikke sige, almindelig Erstatning, men imod en rigelig Erstatning, og en saadan bør ydes i saadanne Tilfælde, hvor man kræver et saa betydeligt Offer af Bedkommende som det, at de stæbliffelig skulde rømme deres Huse. Det er derfor, forekommer det mig, ikke fornødent, at der fastsættes, hvad der er fastsat i første Stykke af § 4, hvor der staar: „Kan Lokalet ikke tilveiebringes ved Benyttelse af offentlige Bygninger eller ved Opførelsen af Væ-ratter eller Lignende, kan Sundhedskommissionen kræve private Lokaler stillede til Disposition imod fuld Erstatning til alle Bedkommende og under størst mulig Hensyn-tagen til, at Beboerne saalidt som muligt forstyrres i deres Erhverv“. Altsaa „saalidt som muligt“, mer forlanges der ikke, men det kan være umaadelig meget, de forstyrres, med andre Ord, det kan være, at deres Erhverv fuldstændig forstyrres. Jeg behøver blot at gjøre en lille Bemærkning hertil, for at Enhver kan se, hvor farligt det er at lægge en saadan Magt i Sundhedskommissionens Hænder. Man kan ikke være sikker

paa, at Sundhedskommissionen staar ganske politisk, kommunalt eller socialt upartisk, man kan ikke gjøre Regning derpaa, hvor en Kommission er sammensat i et saadant givet Viemed. Men den vil da kunne forbigaa dem, som den efter deres Standpunkt, deres personlige Forhold, nødvendig vil træde for nær, og gribe ind hos dem, som den ikke bryder sig saa meget om at træde for nær, og de Sidste staa da fuldstændig værgeløse overfor den. Det er, saaledes som Forholdene ere her i Danmark, en vanstelig Magt at lægge i dens Hænder. Hvis der var nogen Mulighed for, at Sundhedskommissionen skulde blive, lad mig kalde det, demokratisk sammensat — men det er der Sikkerhed for, at den ikke kan blive, thi i en Kommission, hvor Politimesteren, Distriktslægen og tre af Amtsraadet eller en Kjøbstadskommunalbestyrelse valgte Medlemmer sidde, vil det demokratiske Parti ikke have Flertal, det kan det ikke faae — men lad os forudsætte det, hvad vilde saa en saadan Kommission gjøre? Den vilde sige: Det bedste Lokale i Sognet eller i Herredet er Herregaarden, lad os rømme Herregaarden, der gives intet brillantere, luftigere og friere beliggende Lokale end den. Men det ere vi imidlertid sikrede imod. Men naar den nu ikke bliver demokratisk sammensat, men bliver sammensat i modsat Retning, er man ogsaa udsat for, at Afgjørelsen gaar i modsat Retning og rammer den modsatte Side. Jeg tror, at det er meget betænkeligt at lægge den Slags Myndighed i en saadan Kommissions Hænder, navnlig, da det, som sagt, ikke er fornødent. Man kan naturligvis nok theoretisk sige, at der kan tænkes Tilfælde, hvor man ikke kan faae en Mand til frivillig at overlade sin Eiendom, men i Praxis gjælder det ikke; thi staar man med Bengene i Hænderne og byder Folk i Jurisdiktionen — det er jo den, der er Tale om — en rundelig Erstatning for strax at flytte bort fra deres Boliger, vil man ikke faae en, men flere Bygninger til sin Raadighed, det er der aldeles ingen Tvivl om, det kan man faae strax, naar man vil have det. Nu har rigtignok Udvalgets Flertal til § 4 stillet nogle Vædringsforslag, af hvilke det ene gaar ud paa, at der i første Stykke, som